

Áo Trắng

Hồng Thúy

*Ơi! Cô học trò áo khiết trinh
Mỏng nhẹ trời tơ lụa uốn mình
Buổi mai đi học sương đầy áo
Huyền ảo cõi màu trắng mộng mênh*

*Cho bướm ngẩn ngơ buổi tan trường
Chập chùng mây trắng đẹp ngời hương
Hàng cây xếp đợi băng khuâng lá
Hỏi tiếng thì thầm gió có vương*

*Gởi chút hồn thơ vào áo mềm
Vuốt từng dáng ngọc thướt tha êm
Để nghe quán quýt đôi tà sóng
Đưa bước chân ai lạc chốn mê*

*Áo ơi yêu - nhớ mấy cho vừa
Em về ngõ nhỏ thấp mộng xưa
Ngang vườn hoa buổi thơm ngây ngất
Vạt trắng ngọt ngào biếc nắng trưa*

*Áo trắng cho người đón với đưa
Tương tư nương nào giữa cỏ hồng
Chờ tìm lãng đăng nhịp xao xuyên
Đợi gót em qua dây nổi mong*

*Vậy nhé, áo xin đừng bay vội
Dừng đây núi cả trắng chiều lên
Cho thương nũng nịu giăng say phố
Tay chạm ngón tình mộng ngữ yên.*

